

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Karla Ulíka a Josefa Straky ve věci

žalobce: **V. N. T.**
narozený X, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
ubytování zajištěno na adrese X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-214369-3/SO-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-214369-3/SO-2022, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, Mgr. Marka Sedláka, advokáta, na náhradu nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále „ministerstvo“) ze dne 25. 10. 2022, č. j. OAM-4014-56/ZM-2019 (dále „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty.

2. Tuto žádost podal žalobce dne 20. 6. 2019 prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Hanoji.
3. Ministerstvo nejprve žádost dvakrát zamítlo (rozhodnutí ze dne 3. 10. 2019 a ze dne 11. 6. 2020), obě rozhodnutí však zrušila žalovaná (rozhodnutí ze dne 10. 1. 2020 a ze dne 11. 9. 2020). Třetí zamítavé rozhodnutí ministerstva (ze dne 23. 11. 2020) již žalovaná potvrdila (rozhodnutí ze dne 14. 1. 2021), nicméně toto její rozhodnutí zrušil Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 3. 2022, č. j. 59 A 8/2021-42. Následně žalovaná zrušila i třetí zamítavé rozhodnutí ministerstva (rozhodnutím ze dne 11. 4. 2022).
4. I napočtvrté ministerstvo prvostupňovým rozhodnutím ze dne 25. 10. 2022 žádost zamítlo podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu, že pobyt žalobce na území není v zájmu ČR. Ministerstvo své rozhodnutí opřelo o obsah utajovaných informací, včetně nově vytvořené utajované informace č. j. V126/2022-OAM. Podle ministerstva z této informace vyplývá, že *„účastník využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u Velvyslanectví České republiky v Hanoji. Informace konkretizuje časové období, ve kterém účastník řízení těchto, nikoliv bezplatných, služeb využil a obsahuje údaje o zdroji, ze kterého byla tato informace získána, který správní orgán považuje za důvěryhodný“*. S odkazem na novinové články založené ve spise ministerstvo konstatovalo, že informace k činnosti této organizované zločinecké skupiny byly zveřejněny již v roce 2019. Dále podotklo, že s ohledem na zdroj utajovaných informací panuje jistota, že jsou tyto utajované informace pravdivé. Absolutní jistotu však zřejmě nastolí až pravomocné rozhodnutí trestních soudů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47, ministerstvo dovodilo, že zjištění o využití služeb organizované zločinecké skupiny stačí k učinění závěru, že pobyt cizince na území není v zájmu ČR. V reakci na námitky žalobce dodalo, že zjištění o využití služeb organizované zločinecké skupiny se týká podání dřívější žádosti žalobce o pobytové oprávnění (bližší okolnosti k ní navzdory námitkám žalobce neuvedlo), nikoli nynější žádosti z roku 2019. I to však podle ministerstva ukazuje na rizikovost jednání žalobce. Podle ministerstva vyplývá nezájem státu na pobytu žalobce na území i z usnesení Vlády ČR ze dne 18. 7. 2018 č. 474 k Imigraci do České republiky z Vietnamu – shrnutí situace a bezpečnostních rizik (dále „usnesení vlády č. 474“).
5. Odvolání žalobce žalovaná zamítla shora uvedeným rozhodnutím ze dne 25. 1. 2023 (dále „napadené rozhodnutí“). Shodla se s ministerstvem, že obsah utajovaných informací ve spojení s usnesením vlády č. 474 a s výňatkem z výroční zprávy Bezpečnostní informační služby z roku 2018 jsou dostatečně přesvědčivými a věrohodnými podklady pro závěr, že pobyt žalobce na území není v zájmu ČR. K námitce, že žalobci nebylo sděleno, kdy měl služeb zločinecké organizace využít, žalovaná odpověděla, že i tak se mohl vyjádřit k tomu, zda těchto služeb využil, či nikoliv.

Shrnutí žaloby

6. Žalobce v žalobě zaprvé poukázal na to, že v obdobné věci jiného žadatele o pobytové oprávnění z Vietnamu (č. j. OAM-31549/ZM-2019) ministerstvo specifikovalo časové okolnosti, za nichž měl tento žadatel využít služeb organizované zločinecké skupiny. To v nynější věci správní orgány neučinily, a žalobce tak nemohl reagovat na žádná jejich konkrétní zjištění.

7. Dále žalobce podotýká, že správní orgány neuvedly zdroj svých informací, tudíž se žalobce nemohl vyjádřit k otázce věrohodnosti tohoto zdroje a případně předložit důkazy v tomto ohledu. Pokud byl zdrojem informací policejní orgán či státní zastupitelství, nebyl důvod to zatajovat. Správní orgány měly povinnost posoudit věrohodnost utajovaných informací.
8. Napadené i prvostupňové rozhodnutí má žalobce za matoucí a nepřezkoumatelné. Na jednu stranu podle něj správní orgány tvrdí, že jim není známo, že by žalobce podal nějakou žádost na Velvyslanectví České republiky v Hanoji v letech 2016–2019, na druhou stranu tvrdí, že žalobce měl organizovanou zločineckou skupinu využít nikoliv k podání nyní posuzované žádosti z roku 2019. Žalobce opakuje, že správním orgánům nic nebránilo v tom, aby označily konkrétní registraci či konkrétní službu, kterou měl žalobce podle nich využít. Správní orgány na jedné straně tvrdí, že žalobce sám ví, čeho se dopustil, ale zároveň to v odůvodnění svých rozhodnutí zatajují.
9. K argumentaci usnesením vlády č. 474 pak žalobce namítá, že toto usnesení není právním aktem, a nemělo by mít jakýkoli vliv na rozhodování o žalobcově žádosti.
10. Žalobce také namítá, že mu nebyla sdělena ani podstata důvodů, které vyplývají z utajovaných informací, tudíž se nemohl účinně bránit závěrům správních orgánů. V tomto ohledu odkazuje na rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2023, č. j. 10 Azs 284/2021-55.
11. Závěrem žalobce navrhl, aby soud provedl jako důkaz veškeré utajované informace, které byly podkladem pro vydání správních rozhodnutí, a požádal, aby mu soud podle § 45 odst. 4 s. ř. s. umožnil nahlédnout do těchto informací. Má totiž za to, že § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců, který vylučuje použití § 45 odst. 4 s. ř. s., je protiústavní.

Vyjádření žalované a replika žalobce

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvádí, že trvá na argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí, a navrhuje zamítnutí žaloby.
13. Žalobce v replice znovu označil za absurdní přístup správních orgánů, které podle něj na jednu stranu tvrdí, že žalobce dobře ví, čeho se dopustil, na druhou tvrdí, že jsou dány důvody informace, které mají toto jednání žalobce popisovat, žalobci nezpřístupnit.

Posouzení žaloby soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
15. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. S ohledem na zvláštní charakter tohoto řízení, v jehož rámci soud pracoval s utajovanými informacemi, které nejsou žalobci přístupné, má soud aktivnější úlohu oproti standardnímu soudnímu řízení a při hodnocení a přezkumu utajovaných informací není striktně vázán uplatněnými žalobními body dle § 75 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008-63, nebo rozsudek ze dne 26. 4. 2018, č. j. 1 Azs 439/2017-57, odst. 26 a v něm citovanou judikaturu).
16. Žaloba je důvodná.
17. Soud úvodem připomíná, že ve věci rozhoduje již podruhé. Je proto vázán právními závěry vyslovenými v předchozím zrušujícím rozsudku č. j. 59 A 8/2021-42 (srov. např. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2024, č. j. 9 As 66/2023-72, č. 4615/2024 Sb. NSS).

18. V něm zdejší soud dovodil, že žalobce neměl procesní právo seznámit se s utajovanými podklady, a to ani v té (omezené) podobě, která nezmaří účel jejich utajení ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nicméně měl právo na sdělení alespoň podstaty důvodů, na jejímž základě byla žalobcova žádost zamítnuta. Ta mu sdělena nebyla. Soud dále vytknul obecnost utajovaných informací s tím, že tvrzení v nich uvedená postrádají jakékoli časové, místní a zdrojové údaje. Správní soudy přitom v podobných věcech „suplují obhajobu“, a musí tak namísto ní ověřit věrohodnost a přesvědčivost skutkových zjištění. Ovšem informace v podobě, v jaké je soud v utajovaných podkladech zhlédl, nedávají soudu záruku, že jde o informace věrohodné a dostatečně přesvědčivé pro klíčový závěr, že to byl právě žalobce, kdo měl učinit to, co se v utajované zprávě vágně uvádí, popř. o čem se v ní spekuluje ve vztahu k budoucímu pobytu žalobce na území České republiky. Další důvody obsažené v utajované informaci (nejrůznější obsáhlé úvahy a informace o povaze imigrace z Vietnamu) jsou pak již jen zcela obecné a vztahují se v podstatě k jakémukoli vietnamskému žadateli o vydání zaměstnanecké karty.
19. Ministerstvo se pokusilo vytýkané nedostatky utajovaných informací odstranit vytvořením nové utajované informace č. j. V126/2022-OAM. Soud přesto neshledal, že by napadené rozhodnutí mohlo v soudním přezkumu obstát.
20. Soud při svém posouzení vycházel vedle zrušujícího rozsudku č. j. 59 A 8/2021-42 dále zejména z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2023, č. j. 14 A 26/2023-33, kde šlo o prakticky totožnou situaci. Níže vyslovené závěry však potvrzuje i celá řada dalších rozsudků, v nichž správní soudy obdobným žalobám vyhověly (viz dále například rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 2. 2024, č. j. 17 A 82/2023-37, rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2024, č. j. 57 A 11/2023-45, č. j. 57 A 12/2023-38 a č. j. 57 A 13/2023-34, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 11. 2023, č. j. 31 A 6/2023-47, rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 9. 2024, č. j. 51 A 18/2023-39, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2024, č. j. 51 A 12/2023-31, či rozsudky NSS ze dne 23. 8. 2023, č. j. 7 Azs 277/2021-30, a ze dne 11. 1. 2024, č. j. 3 Azs 125/2022-45). Soud neshledal důvod se od této judikatury odchýlit a vycházel z ní.
21. Soud předně přisvědčuje žalobci, že prvostupňové i napadené rozhodnutí nepůsobí v souhrnu příliš srozumitelně, a to zejména ve zdůvodnění podstaty zamítnutí žádosti. Žalobci bylo prostřednictvím několika (z většiny již zrušených) správních rozhodnutí sděleno, že je určitým blíže nespecifikovaným způsobem spojen s organizovanou zločineckou skupinou, a tudíž jeho pobyt na území není v zájmu České republiky. Toto spojení ministerstvo konkrétněji popsalo v prvostupňovém rozhodnutí tak, že *„účastník využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u Velvyslanectví České republiky v Hanoji“*. Časové období, ve kterém měl žalobce těchto, nikoliv bezplatných, služeb využít, včetně zdroje informace, je obsahem utajované informace. V prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí však toto časové období uvedeno není. V napadeném rozhodnutí pak žalovaná uvedla, že *„[s]právní orgán I. stupně v daném případě pouze odkázal na řízení vedené o předchozí žádosti účastníka řízení o vydání zaměstnanecké karty. Není tedy důvod, proč by součástí spisového materiálu měla být registrace podání žádosti prostřednictvím systému Visapoint“*. Soud ovšem musí dát za pravdu žalobci, že prvostupňové rozhodnutí žádný odkaz na předchozí řízení o žádosti žalobce neobsahuje. Naopak ministerstvo uvedlo, že mu není známo, že by žalobce v letech 2016–2019 nějakou žádost u Zastupitelského úřadu

v Hanoji podával.

22. V tomto směru je tedy odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí matoucí, neboť žalovaná odkazuje na závěr ministerstva, který však nelze z prvostupňového rozhodnutí dovodit. Ve vztahu k odůvodnění prvostupňového rozhodnutí soud dále uvádí, že z něj není zřejmé, zda obsah utajované informace považuje ministerstvo za pravdivý, či nikoli. Z obsahu utajované části spisového materiálu, jakož i z odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, vyplývá, že žalobce měl využít služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u Velvyslanectví České republiky v Hanoji. V případě nově vytvořené utajované informace V126/2022-OAM je přitom tato skutečnost konkrétně vztažena k žalobci, a to včetně uvedení data a času, kdy konkrétně měl žalobce profitovat ze spojení s organizovanou zločineckou skupinou, tj. kdy mělo dojít k jeho registraci k podání žádosti o pobytové oprávnění prostřednictvím systému Visapoint. S touto skutečností je však v rozporu konstatování ministerstva, že mu není známo, že by žalobce v letech 2016–2019 nějakou žádost na Zastupitelský úřad v Hanoji podával. Dle soudu není možné, aby ministerstvo z utajované informace na straně jedné dovodilo sepětí žalobce s organizovanou zločineckou skupinou v konkrétním čase a úkonu, avšak zároveň popíralo, resp. neověřilo existenci jakéhokoli řízení vedeného se žalobcem. Tyto pochybnosti stran odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaná nikterak nenapravila, spíše naopak.
23. Soud opakuje, že ze správního spisu i odůvodnění vydaných rozhodnutí vyplývá, že vyšetřovaná trestná činnost organizované skupiny se týkala systému Visapoint. Jestliže přitom žalobce měl využít služeb organizované zločinecké skupiny pro registraci v systému Visapoint, zajisté by pro ministerstvo či žalovanou nebylo obtížné identifikovat konkrétní řízení, v němž měl žalobce žádat o pobytové oprávnění. A soud míní, že uvedení konkrétního řízení by nikterak neohrozilo podstatu utajované informace. Naopak by pomohlo vyjasnit, zda žalobce skutečně využil služeb organizované zločinecké skupiny. A žalobci by na straně druhé byla dána možnost náležité obrany vůči závěru o jeho sepětí se zločineckou skupinou.
24. To bylo podle soudu tím spíše na místě v situaci, kdy je v utajované informaci obsažen pouze údaj o tom, že se jméno žalobce objevilo v určité databázi, což ovšem ještě automaticky neprokazuje, že žalobce byl skutečně a vědomě ve spojení (byť i nepřímém) s činností organizované zločinecké skupiny manipulující v jistém období s rezervačním systémem pro přijímání žádostí o pobytová oprávnění na Velvyslanectví České republiky v Hanoji, resp. že z činnosti zločinecké skupiny jakkoli profitoval či ji podpořil. Nelze vyloučit např. takový scénář, že jméno žalobce se v databázi ocitlo jako jméno potenciální osoby, kterou organizovaná skupina mohla chtít oslovit, příp. i oslovila s nabídkou „svých služeb“, přičemž žalobce mohl odmítnout. Soud činí tuto spekulativní úvahu pouze v teoretické rovině a na okraj, aby demonstroval, že obsah utajovaných informací ve stávající podobě není dostatečně přesvědčivý pro závěr, že žalobce byl ve spojení s organizovanou zločineckou skupinou, tudíž jeho pobyt na území není v zájmu České republiky.
25. Soud zdůrazňuje, že žalobce má zásadně právo vyjádřit se k podstatným skutečnostem, které jsou důvodem zamítnutí jeho žádosti. Toto jeho právo je sice přípustně omezeno požadavkem na nezmaření legitimního účelu utajení utajovaných informací, úkolem správních orgánů však je, aby našly přijatelný kompromis mezi protichůdnými zájmy na obeznámení žalobce s důvodem zamítnutí žádosti (který je výrazem ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces) a státu na důvěrnosti utajovaných informací (který lze ztotožnit

zejména s veřejným zájmem na udržení bezpečnosti a veřejného pořádku). Správní soudy přitom soustavně judikují, že je nezbytné, aby žadateli o pobyt byla sdělena alespoň „podstata důvodů zamítnutí žádosti“. V nyní posuzované věci byla sice „podstata důvodů“ žalobci ve velmi obecné podobě sdělena, dle soudu však nic nebránilo, aby správní orgány upřesnily (alespoň rámcově), kdy se žalobce spojil s organizovanou zločineckou skupinou, respektive kdy využil jejích služeb. Obzvláště pokud obecné tvrzení správních orgánů žalobce zpochybňoval. Stejně tak v situaci, kdy samy správní orgány zakládaly do správního spisu tiskové zprávy a novinové články vztahující se ke zmíněné organizované zločinecké skupině, soud nerozumí tomu, proč součástí zmíněné „podstaty důvodů“ nebyl ani konkrétnější popis této skupiny a její činnosti.

26. Pochybnosti soudu o správnosti postupu správních orgánů spočívajícím v nesdělení, čeho se měla ona „služba organizované zločinecké skupiny“ týkat, vzbuzuje i argumentace žalobce, že správní orgány postupovaly v jeho případě odlišně od případu řešeného ministerstvem pod č. j. OAM-31549/ZM-2019. Citované rozhodnutí ministerstva sice není součástí spisu, žalobce ho však v žalobě i ve svých předchozích podáních v rámci správního řízení opakovaně citoval a správní orgány pravdivost této citace nezpochybnil. V předmětném rozhodnutí ministerstvo konstatovalo následující: *„Správní orgán se tedy s ohledem na závěry Nejvyššího státního správního soudu pokusil opatřit bližší informace k samotnému účastníkovi řízení tak, aby z nich bylo patrné, co, kdy a ve vztahu ke komu účastník řízení učinil. Toto se správnímu orgánu podařilo a je obsahem nově vytvořené utajované informace vedené správním orgánem pod č.j. A. Jedná se o informaci ve stupni utajení ‚VYHRAZENÉ‘ v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ‚zákon č. 412/2005 Sb.‘). Z této informace vyplývá, že účastník řízení využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u Velvyslanectví České republiky v Hanoji. Informace konkretizuje časové období, ve kterém účastník řízení těchto, nikoliv bezplatných, služeb využil a obsahuje údaje o zdroji, ze kterého byla tato informace získána, který správní orgán považuje za důvěryhodný. Nutno připomenout, že časovým rámcem údaje uvedené v utajované informaci 11. 4. 2016 podal u Velvyslanectví ČR v Hanoji žádost o zaměstnaneckou kartu o níž bylo správním orgánem vedeno řízení pod sp. zn. OAM-5451/ZM-2016.“*
27. Soud nevidí důvod, proč v případě žalobce nepostupovaly správní orgány obdobně a nesdělily konkrétní řízení, jež bylo podstatou sepětí žalobce s organizovanou zločineckou skupinou. Žalobce se zjevně domáhal toho, aby správní orgány taktéž alespoň odkázaly na konkrétní podání žádosti či jiný úkon, který měl žalobce učinit s využitím služeb organizované zločinecké skupiny. Z pohledu soudu se jedná o srozumitelný a logický požadavek. V napadeném rozhodnutí však chybí přesvědčivá úvaha, proč v případě žalobce nebylo možné postupovat obdobně, tedy například odkázat na konkrétní žádost, v souvislosti s kterou měl žalobce využít služeb organizované zločinecké skupiny.
28. Vysvětlení, proč v případě žalobce správní orgány neodkázaly na konkrétní žádost, soud našel mimo odůvodnění samotných správních rozhodnutí, a sice ve stanovisku k odvolání a postoupení podkladových materiálů k jeho projednání ze dne 24. 11. 2022, č. j. MV-108595-31/OAM-2019, ve kterém ministerstvo uvedlo, že v případě žalobce nebylo postupováno jinak než v žalobcem vzpomínaném případě sp. zn. OAM-31549/ZM-2019, neboť v obou případech byla žádost zamítnuta ze stejných důvodů. V případě žalobce pak nebylo odkázáno na konkrétní žádost, neboť *„v případě odvolatele správnímu orgánu není známo*

z úřední činnosti, že by posuzoval žádost o zaměstnaneckou kartu či jiné pobytové oprávnění již dříve. To ovšem v žádném případě nevyvrací závěr správního orgánu o tom, že z utajovaných informací vyplývá, že odvolatel využil služeb organizované zločinecké skupiny k tomu, aby se registroval k podání žádosti za účelem podání žádosti o pobytové oprávnění, jen taková žádost buď nebyla podána vůbec, nebo doručena zastupitelskému úřadu byla, ale nikdy ji správní orgán neposuzoval.“ Žalovaná dané vysvětlení v napadeném rozhodnutí nepodala a naopak uvedla, že ministerstvo na řízení o žádosti žalobce odkázalo, což však dle zjištění soudu není pravda (viz výše). Soud tedy musí dát za pravdu žalobci, že tato námitka nebyla přesvědčivě vypořádána.

29. Soud dále shledal důvodnou námitku žalobce, že po něm správní orgány fakticky vyžadovaly, aby popřel skutečnosti, které mu ale nesdělily. Soud z podkladů pro vydání rozhodnutí nevyčetl, že by si žalobce musel být vědom, že využil služeb organizované zločinecké skupiny. Argumentace správních orgánů, že si žalobce jistě je vědom, co učinil, tedy z pohledu soudu nemůže obstát. Proto je nutno dát za pravdu žalobci, že se vzhledem k nedostatečnosti odůvodnění prvostupňového, respektive napadeného rozhodnutí nemohl proti zamítnutí žádosti účinně bránit, protože s důvody zamítnutí nebyl řádně seznámen.
30. Soud opakuje, že si je vědom, že uvedený postup správních orgánů může být v určitých případech na místě právě z důvodu, že sdělení konkrétnějších informací může zmařit účel jejich utajení. V daném případě však správní orgány nesdělením konkrétnějších informací o řízení, v němž měl žalobce využít služeb organizované zločinecké skupiny, nepřípustně omezily žalobce v možnostech obrany proti zamítnutí žádosti nad rámec zákonných požadavků na ochranu utajovaných informací. Procesní omezení žalobce bylo nepřiměřené ve vztahu k účelu utajení, tj. ochraně bezpečnosti státu a dalších ústavně aprobovaných zájmů.
31. Žalobce dále namítá, že ministerstvo dostatečně nehodnotilo důvěryhodnost utajovaných informací, neboť k takovému zhodnocení nepostačuje pouze zhodnotit věrohodnost zdroje. K tomu soud uvádí, že z napadeného, respektive prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, že by se správní orgány omezily toliko na hodnocení zdroje. Pokud ministerstvo ve svém rozhodnutí uvádí, že nemá povinnost hodnotit věrohodnost utajované informace, neboť by tak zmařilo účel jejího utajování, zjevně tím toliko míní, že své úvahy nemůže podrobněji rozepisovat v odůvodnění rozhodnutí.
32. K žalobní námitce, že správní orgány neuvedly, kdo je zdrojem utajovaných informací, soud uvádí, že žalobci bylo sděleno, kdo je původcem utajovaných informací. Původcem nově doplněných informací je ministerstvo. V absenci bližší specifikace zdroje (tedy odkud konkrétně uvedené orgány informace čerpaly) soud nespatřuje vadu napadeného rozhodnutí, neboť je v souladu s účelem utajení daných informací. V případě informací poskytnutých Národní centrálou proti organizovanému zločinu je přitom logické, že byly získány z jejího vlastního šetření. Ostatně z podání žalobce vyplývá, že mu postačuje vědět, který orgán informaci správním orgánům poskytl, chápe ovšem důvody utajování například totožnosti informátorů, pokud jsou jimi soukromé osoby. Námitku tedy soud neshledal důvodnou.
33. K námitce, že nařízení vlády č. 474/2018 nelze aplikovat na věc žalobce, soud uvádí, že dané akty nebyly správními orgány aplikovány jakožto právní předpisy. Správní orgány se jimi snažily prokázat své tvrzení, že pobyt žalobce na území České republiky není v zájmu České republiky. Z pohledu soudu jde o argumenty, které ilustrují postoj českého státu k migraci

z Vietnamu a svědčí o záměru vlády České republiky omezovat migraci nekvalifikovaných nebo méně kvalifikovaných pracovních sil do České republiky. Soud nezpochybnuje právo vlády řídit migrační politiku státu. Soud má ovšem zároveň za to, že jde o podklady, které jsou samy o sobě nezpůsobivé k učinění závěru, že je pobyt žalobce na území proti zájmu České republiky. K tomuto závěru by mohly vést pouze konkrétní informace vztažené k osobě žadatele o pobytové oprávnění, k čemuž v případě žalobce doposud nedošlo.

34. Závěrem soud konstatuje, že nevyhověl žádosti žalobce na umožnění nahlédnutí do utajovaných informací a jejich provedení jako důkazu. Výluka z možnosti nahlížení do spisu dle § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců je dle přesvědčení soudu ústavně konformní a proporcionální (viz rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2024, č. j. 10 Azs 53/2022-104; ale srov. též rozsudky NSS ze dne 10. 3. 2022, č. j. 10 Azs 521/2021-43, ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47, a ze dne 25. 3. 2022, č. j. 3 Azs 235/2020-115, k ústavní konformitě § 169m zákona o pobytu cizinců). Jakkoliv má soud ve vztahu k utajované informaci, která byla podkladem napadeného rozhodnutí, pochybnosti o nutnosti jejího dalšího utajení, nespatřuje v nich legální důvod pro postup v rozporu se zákonnou úpravou § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Třebaže je pro soud pochopitelná snaha žalobce o získání co nejširšího povědomí o podkladech rozhodnutí pro účely jeho procesní obrany, je třeba zdůraznit, že pokud jde o obsah utajovaných informací a jejich přezkum, supljuje úlohu žalobce soud. Soud si byl své povinnosti vědom, proto si v nyní projednávané věci vyžádal podklady napadeného rozhodnutí vedené mimo spis, seznámil se s obsahem utajovaných informací, posoudil je z hlediska jejich konkrétnosti, specifikace zdrojů a celkové věrohodnosti. Ke nezákonnému či neústavnímu zkrácení žalobce na jeho právu náležitě se hájit v řízení před soudem tedy postupem soudu nedošlo.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

35. Z výše uvedených důvodů shledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a pro vady řízení. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. a vrátil věc žalované k dalšímu řízení, ve kterém se žalovaná musí řídit závazným právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku.
36. Úkolem žalované bude, aby konkrétněji uvedla, v čem spatřuje spojení žalobce s organizovanou zločineckou skupinou, respektive aby jednoznačně popsala, zda a jak k tomuto spojení žalobce a organizované zločinecké skupiny došlo – pokud tedy zůstane u svých dříve vyslovených závěrů.
37. Žalovaná také důkladně zváží, zda je nadále nezbytné vést klíčové informace v utajeném režimu. Samy správní orgány do správního spisu založily informace z médií k související trestní věci, z nichž vyplývá, že v roce 2022 policejní orgán podal návrh na podání obžaloby k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. Z aktuálních novinových článků (*Drzý, ale nikoliv trestný byznys. Proč soud osvobodil skupinu, která si machinacemi s vízy přišla skoro na miliardu*, Hospodářské noviny, 14. 3. 2025, dostupný na <https://archiv.hn.cz/c1-67657520-drzy-ale-nikoliv-trestny-byznys-proc-soud-osvobodil-skupinu-ktera-si-machinacemi-s-vizy-prisla-skoro-na-miliardu>; či *Soud osvobodil skupinu cizinců obviněnou ze zneužití systému udělování víz*, ČT24, 5. 12. 2024, dostupný na: <https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/domaci/soud-osvobodil-skupinu-cizincu-obvinenou-ze-zneuzeni-systemu-udelovani-viz-355976>) se přitom jeví nejen, že obžaloba již podána byla, ale dokonce o ní bylo již nepravomocně rozhodnuto, a to tak, že se podle prvostupňového trestního soudu trestný čin nestal. Žalovaná v dalším řízení tyto skutečnosti ověří a zohlední

je nejen z hlediska toho, zda je nezbytné klíčové informace nadále vést v utajovaném režimu, ale též zvaží, zda posouzení trestního soudu nezpochybnuje klíčový závěr správních orgánů, že žalobce využil služeb organizované zločinecké skupiny (srov. § 129 trestního zákoníku). Soud připomíná, že samo ministerstvo v prvostupňovém rozhodnutí poukázalo na to, že jistotu ve věci nastolí zřejmě až pravomocné rozhodnutí trestních soudů.

38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, má tak proti žalované právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Ty představují zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady související se zastoupením žalobce advokátem ve výši 12 342 Kč, které zahrnují odměnu advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, písemné podání žaloby a replika k vyjádření žalované) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále „advokátní tarif“), a náhradu hotových výdajů 900 Kč za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů řízení i náhrada této daně počítaná z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 10 200 Kč, tedy 2 142 Kč. Náklady žalobce tak činí celkem 15 342 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu

